

Jertfă necurmată

Emilia Amariei

Prea nefirești îmi par uneori toate lucrurile
șeile au căzut de pe caii ce alergau pe urmele tale
te sprijineai cu tâmpla de sufletul meu
în timp ce depărtarea-mi scobea caverne în oase
nu desfăcusem bine aripile și
am căzut de pe marginea timpului
ne-am vindecat, apoi, de rănila pe care
le regăsesc în trupul meu cicatrizate în formă de tine
vreau să-ți trimit toate cuvintele nerostite
să-ți redau clipele în care te țineam prizonier
te voi înapoia vieții...te voi înapoia vieții
apoi mă voi înălța ca un abur argintiu
dintr-o jertfă necurmată